

~~11-58.~~

EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

11-58.

SIGNAT. MDLCCCLXIII.

Epistola gratulatoria

ad

VIRUM

MAGNIFICUM ET PRAENO-
BILISSIMUM,

DOMINUM

JOHANNEM CON-
RADUM SCHEDIUM,

SACRAE REGIAE MAJESTATIS

BORUSS. Consiliarium, Commissarium in re Tribu-

taria, Directorem Civitatum Neo-Marchiarum, ut &

Consulem Reipublicae Landsbergensis, quae

est ad Wartham, gravissimum,

cum filium tanto Parente

non indignum

DANIELEM CHRISTOPHORUM SCHEDIUM,

artium humaniorum cultorem

perquam industrium,

Gymnasio Zittaviensi

in

Academiam Lipsiensem

d. X. Maj. A. O. R. M DCCXII.

mitteret,

ex observantiae lege scribebatur

a

M. Adam Erdmann MIRO,

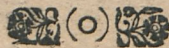
Gymn. Zitt. Con-R.

Zittavia, typis Michaelis Hartmanni.

Qvae religiosi parentes in liberis dilectis intueri gestiunt; ea se quasi certatim in filio optimo spectanda offerunt. Habes in eo egregiam indolem, ad omnia bona ducentem, & ad Patris effigiem singulis in rebus accedentem. Habes indefessum studium, quod nullis laborum incommodis frangitur; sed difficultatibus maximis eo felicius se exponit, quo major ex duris gloria solet emergere. Habes profectus studiorum huic ætati respondentes, & largissimam honorum messem successu temporis indicantes. Non darem hoc, VIR MAGNIFICE, auribus Tuis, nisi & veritas verba inculcaret, & fidum testimonium Prænobilissimi nostri Hoffmanni confirmaret. Pietate sane an filius dilectus apud nos, quam vel industria, vel modestia hæc ætate digna major fuerit, arbitrum me non interpono. Illam quovis tempore rerum suarum normam atque regulam fecit; haud ignarus, cuncta fluere supra vota, si ab ista virtute singula ducerentur, singula in eam resolverentur. Industria filius optimus satisfecit Magistrorum expectationi; sibi ex animi sententia satisfacere non potuit. Etiam si enim cum Scipione nunquam minus otiosus fuit, quam cum otiosus esset; attamen se perdidisse tempus nobile existimavit, nisi conatibus optimis optimos respondere profectus intelligeret. Atque hæc causa est, cur proposita a Magistris repetitione fideli sibi modo redderet familiaria, modo grata meditatione penitus imprimeret, modo ad doctius tentamen revocaret. Hæc etiam causa est, cur colloquii do-

doctis delectaretur, nihilq; prius haberet, quam ut illo commercio res suas redderet auctiores. Quoties cum vidit cathedra, (vidit autē tam publice, quam privatim saepius,) linguae volubilitate auditorum oculos animosq; ad se convertit. Quoties doctis interfuit conflictibus; toties ita virum se praestitit, ut non nisi victor reverteretur. Neq; solum humaniores, quas vocant literas, summo cum studio apud nos excoluit; verum etiam Disciplinas reales gustavit, probavitq; industriam in illis rebus addiscendis, quae in hanc aetatem cadunt, quaeq; ad intimiorem earum scientiam facilem & expeditam viam aperiunt. Cumq; a teneris annis constituisset, ad Jurisprudentiae studium suas curas cogitationesq; convertere; non dubitavit praegustum aliquem prolixissimi hujus laboris secum afferre in Academiam, & in audiendis Justiniani Institutionibus sub ductu DN. Groschii J. U. C. suam testari industriam. Neq; diligentiae laude florens vel ambitionis vicio, vel aliis illecebris corrumpi se passus est, quibus haec aetas maxime exponitur; sed modestiae leges sanctas inviolatasq; servavit. Hinc disciplinere non nisi contumacibus virtutis contemptoribus potuit. Hinc quoq; eo magis se superiorum favori & benevolentiae commendavit; quo plus ornamenti bonitas ingenii a morum honestate solet accipere. Bene in posterum cupient Proceres Academici juveni optimis instructo artibus, si indolem ejus praeclaram cognoverint, Excitatam fovebunt industriam, ut studia in dies singulos grata videant incrementa. Tuendum deniq; ornandumq; suscipient au-
di-

ditorem, quem omni amore dignum judicaverint. Interim, VIR MAGNIFICE, nova TE spe erige, & filium in studiorum stadio currentem immoto vultu intueri. Gratulare TIBI, dum alii novo Academiae candidato gratulantur, & à Deo benignissimo omnia prospera ferio apprecantur. Quae sibi nunc cumulat sapientiae solidioris opes, aliquando ingravescenti Tuae aetati gaudium & solatium dulce conciliaverint. Magnum MAGNI REGIS Ministrum Te Marchia colit ac veneratur. Magnis maximae virtutis documentis REGIS gratiam provocasti, provocatam constantissime servasti. Nec minus gratiam REGIS POLONICI summam in Te derivasti. In praeterlapso anno expeditionem in Pomeraniam parantem ex mandato REGIS VESTRI excepisti, excepti munificentiam indulgentissimam multis in rebus es expertus. Forsan futurum, ut filius optimus tanti Parentis vestigia legat, & successu temporis Regum atq; Principium gratiam inveniatur, quam Parens felicissimus jam ex animi sententia intuetur. Interim dum sua quisq; vota nuncupat, & quasi certamine quodam felici Genitori gratulatur; nos quoq; religiosam TIBI observantiam testamur, totoq; animo precamur, velit TE, VIRUM MAGNIFICUM servare filio optimo, & filium Parenti felicissimo. Sic laetus spectator fueris sapientiae solidioris succrescentis in filio, & in dies magis magisque se explicantis. Sic in TE redundaverit solatium dulce, si sapientiae apicem ille felicissimo cursu attigerit. DEUS Te servet!

Ung. VI 58. (1)

ULB Halle

3

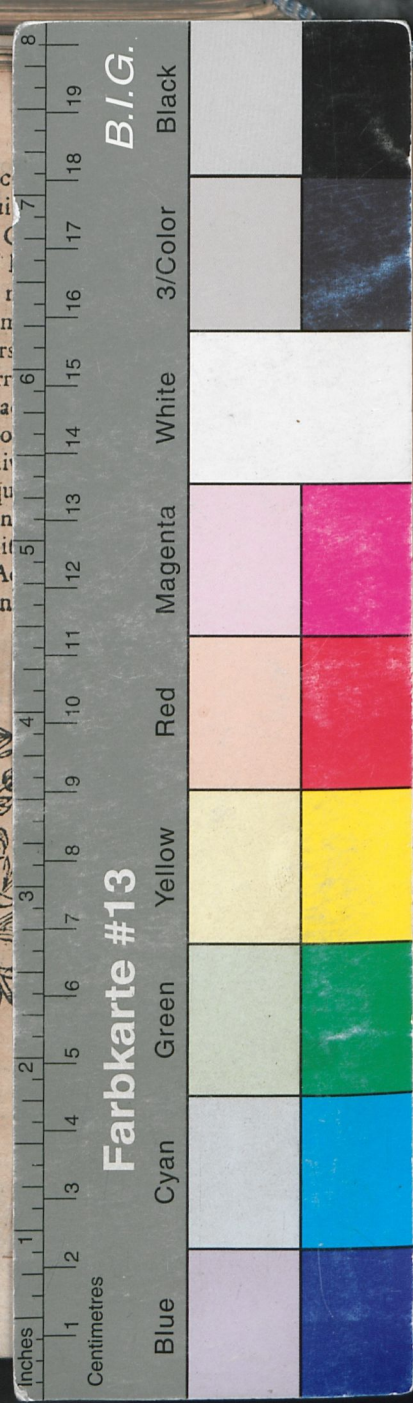
002 686 287

56,

VD17
Sep. 2000 Pcl.

Epistola gratulatoria
ad
VIRUM
*MAGNIFICUM ET PRAENO-
BILISSIMUM,*
DOMINUM
**JOHANNEM CON-
RADUM SCHEDIUM,**
SACRAE REGIAE MAJESTATIS
BORUSS. Consiliarium, Commissarium in re Tribu-
taria, Directorem Civitatum Neo-Marchiarum, ut &
Consulem Reipublicae Landsbergensis, quae
est ad Wartham, gravissimum,
cum filium tanto Parente
non indignum
DANIELEM CHRISTOPHORUM SCHEDIUM,
artium humaniorum cultorem
perquam industrium,
ex
Gymnasio Zittaviensi
in
Academiam Lipsiensem
d. X. Maj. A. O. R. MDCCXII.
mitteret,
ex observantiae lege scribebatur
a
M. Adam Erdmann MIRO,
Gymn. Zitt. Con-R.

Zittavia, typis Michaelis Hartmanni.